

פרשת בראשית

הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע וגו' לכם יהיה לאכלה (א, כט)

שנינו בגמ' (סנהדרין נט, א) אמר רב יהודה אמר רב אדם הראשון לא הותר לו בשר לאכילה דכתיב לכם יהיה לאכלה ולכל חית הארץ ולא חיות הארץ לכם וכשבאו ב"נ התיר להם וכו', והיינו דאכילת בשר נאסרה על אדם הראשון.

וכבר תמהו (ראה כלי חמדה כאן ועוד) לפי כל זה, היאך הקריב אדם הראשון שור פר לקרבן (כדאיתא בע"ז ח, א), הא מתנאי הקרבן שיהיה 'ממשקה ישראל למנחה' והיינו שיהיה בו היתר אכילה, ואדה"ר שבשר היה אסור עליו כיצד נתקיים בקרבנו דין זה.

ויש לתרץ דיסוד איסור אכילת בשר לאדה"ר הינו איסור גזל, והיינו דרק עשב וירק ניתן לו לאכילה ובשר לא ואין כאן איסור בבשר בחפצא, ולא מיבעיא למש"כ תוס' (סנהדרין נו, ב) דרק להמית ע"מ לאכול נאסר לו אבל מתה מאליה הותר לו בשרה, אלא אפילו למש"כ בכסף משנה (פ"ט ממלכים ה"א) בשיטת הרמב"ם דאף בשר המתה נאסר עליו, עדיין י"ל דאין כאן 'מאכלות האסורות' אלא דאין בבשר היתר אכילה משום שהוא גזל, אמנם דין דמשקה ישראל לא בא אלא למעט כשהבהמה אינה ראויה לאכילה מצד עצמותה מצד איסור שחייל בה, אבל הכא שאין כאן פסול בעצם הבשר אלא שאם יאכלה יעבור איסור באכילתה, אין בכך פסול

מקור: פרורים משלחן גבוה